

Fara at súkkla Sjælland Rundt

Føroyingarnir vóna, at teir vera hepnari við punkteringunum í ár, enn fyri tveimum árum síðani.

SÚKKLING
Páll Holm Johannesen

Átta føroyskir súkklarar fara um vikuskiftið at royna seg í súkklukappingini Sjælland Rundt. Ongir oyggjaleikir eru í ár, og tí hava súkklearnir valt at leita sær eftir øðrum avbjóðing-um, og tað er soleiðis dan-markartúrurin er komin í lag. Føroysku súkklearnir hava einaferð áður verið í kappingini Sjælland Rundt, tað var fyri tveimum árum síðani. Teinurin verður 292 km, og tað er í súkklumáti rættiliga langt. Longsti teinurin í eitt nú Statoil Kring Føroyar er um 120 km, so við tí mástistokkin-um verður talan um eina rættiliga drúgva kapping hjá føroysku súkkklarnum.

Kappingin er skipað sum motiónssúkkling, har tað fyrst og fremst ræður um at gjøgnumføra teir 292 kilo-

metrarnar. Sjálvt um tað eisini verður súkkla uppá tíð, kemur hetta ikki fyrr enn í aðru røð. Væntast

Teinurin, sum føroysku súkklearnir, skulu súkkla um vikuskiftið

koma súkklearnir at brúka einir 12-14 tímar. Súkkla verður frá Køge og málið er eisini í Køge.

Kappingin byrjar klokkan seks leygarmorgunin, og tíðliga leygarkvøldið skuldu fyrstu súkklearnir verði komnir á mál í Køge.

Skulu bara gjøgnumføra

Seinast føroyingarnir lut-tóku í Sjælland Rundt, vórðu teir illa raktir av punkteringum. Lendið, teir súkkla á, líkist ikki tí í Føroyum, og tí hava súkklearnir fyrireikað seg væl ímóti punkteringunum í ár. Súkklearnir siga, at tað er serliga sandurin, ið legst á vegirnar, sum fer illa við dekkunum. Hesaferð hava súkklearnir fingið sær onnur dekk, hesi eru av gummí,

niðrið í Danmark.-Venjing-ina at súkkla í stórum flokki, fáa vit ikki her heima, og tað hevur víst seg at verið ein trupuleiki, tá vit hava verið á oyggjaleikun-um, sigur ein av stigtak-arunum til túrin, Evald Rasmussen. Teir átta føroysku súkk-larnir, ið fara at royna seg í Sjælland Rundt eru: Evald Rasmussen, Beinur Ras-mussen, Eli Christiansen, Kári Simonsen, Jens Sigurd Simonsen, Robert Will-helmsen, Sverri Mohr Edv-inson og Johan Brend

og tí vóna súkklearnir at fáa bilbugt við punkteringarnar í ár. Onkur súkkлари brúkti, fyri tveimum árum síðan, ein heilan tíma bara at lappa dekk. Annars er mál-ið hjá føroyingunum at gjøgnumføra súkklukapp-ingina, og tá teinurin er so drúgvur, verður tað ein kapping í sær sjálvum. – Tað er eitt sindur ilt at meta um frammanundan, hvussu vit fara at standa okkum, tí veðurlíkindini og vandin fyri punkteringum, kunnu altíð spæla okkum eitt puss, sigur ein av súkkklarum.

Føroysku súkklearnir eru vanir við at súkkla her heima í heilt smáum flokk-um, og tí eru teir spentir til at royna í størri flokkum

Svimjilandsliðið til Íslands

Svinnilands-liðið, sum skal royna seg í Íslandi um vikuskiftið

SVIMJING
Páll Holm Johannesen

Í gjáramorgunin før føroyska svimjilandsliðið til Íslands at luttaka í svimjikapping. Talan er um Íslenska meistar-skapið. Siður er, at fleiri gestasvimjarar úr ymis-kum londum eru boðnir við, og í ár skulu so før-oyskir svimjarir royna seg. Kappingin fer fram nú um vikuskiftið. Sum nakað nýtt, skulu før-oysku svimjarnir svimja í einum uttandura svim-

jihyli og hyljarnir verða 50 metur til longdar.

Tey, ið skulu umboða Føroyar um vikuskiftið eru: Kristoffur Hentze HS, Jóannes á Fløtti HS, Andrass Thomsen HS, Aksal H. Norðfoss HS, Benthe S. Andersen TS, Elisabeth Rasmussen HS, Helga Djurhuus HS og Karina Petersen FS. Landsliðsvenjari er Pet-ur Heðin av Fløtti.

Julian aftur í B36

Tilveran sum yrkisleikari verður eitt sindur einstáttað í longdini, men nú havi eg so roynt hetta í fimm ár, og eg havi fingið hópín av góðum mínum við mær, nú eg komið heimaftur, sigur Julian Johnsson millum annað

– Sjálvt um eg havi fingið lagt eitt sindur til síðis, so eri eg ikki vorðin nakar ríkur maður av hesum, sigur Julian Johnsson millum annað. Seinast í hesi vikuni vendir landsliðs-maðurin aftur til B36 og føroyskan fótbólt

FÓTBÓLTUR
Jákup Mørk

Julian Johnsson. Føroyski landsliðsleikarin, sum sein-astu fimm áriní hevur roynt seg sum yrkisleikara, flytir nú heimaftur til Føroya, har B36 verður nýggja felag hansara.

Hetta gjordist veruleiki um døgurðaleitið týsdagin, tá Julian fekk grønt ljós frá leiðsluni í Hull at seta kós aftur móti heimlandinum.

Gerst einstáttað

Um avgerðina, sum hann nú hevur tikið, sigur Julian, at hetta fyrst og fremst komst av, at hann nú kundi hugsað sær at koma heim-aftur.

– Eg havi verið burturi síðani 1997, og hesa tíðina havi eg so spælt okkurt um 180 dystir við trimum yms-kum londum eru boðnir hevur tað verið stuttligt, men í longdini gerst hetta dekan ov einstáttað, tí øll tilveran hjá tær snýr seg snøgt sagt um fótbólt.

– Og so skal heldur ikki gloymast, at tað er skjótt, at tingini skifta, tá tú livir soleiðis. Av og á kanst tú

gerast noyddur at skifta fel-ag, og tað er ikki bara sum at siga tað. Umframt at tú sjálvur skalt finna teg til rættis, so skal familjan eisi-ni flytast við, so tú kanst ikki bara hugsa um teg sjálvan, sigur hann.

Og hetta hevði so eisini avgerandi ávirkanina, tá hann nú sat við samráðing-arborðið í Hull. Adam Pear-son, stjóri hjá Hull, vildi helst av øllum hava, at Juli-an helt fram í felagnum, og eisini venjarin, Jan Mølby, hevur givið til kennar, at hann framhaldandi vildi hava føroyska miðvallaran í hópinum.

Hinvegin, so dugdu teir eisini at siggja, at um leik-arin ikki trívist uttan fyri vøllin, so kann vera torført at fáa sum mest burtur úr evnunum inni á vøllinum, og tiskil varð avgerðin at enda, at Julian hevði frítt at fara.

Eitt sindur av hvørjum

Tað var á heysti 1997, at Julian Johnsson gjordi sátt-mála við norska Kongsvin-ger, og gjordist hann av teimum tá fleiri føroysku fótbóltsútisetunum.

Eftir tvey ár í Kongsvin-ger, sum seinna árið flutti niður í næstbestu norsku røðina, varð Julian undan kappingarárinum 200 sel-dur til Sogndal, sum vildi styrkja um hópín í roynd-unum at flyta upp í bestu deildina.

Hetta eydnaðist eisini, men hóast hann var ein av høvuðsmonnunum aftan fyri uppflytingina, so gekst

illa hjá Julian at vinna sær fast pláss, tá liðið var flutt upp í bestu deildina, so tíð-in var helst komin at leita sær aðrar vegir.

Ahugin fyri enskum fót-bólti hevði altíð verið stør-ur, og sjálvur segði Julian eisini, at tað mundi vera

dreymurin at royna seg í Onglandi. Ein fólari frá Bradford gav tó einki úrslit, men við eitt kom Hull City við einum tilboði, og so var bara at taka av.

– Tað er kanska ikki Premier League, men eg sleppi so at royna meg í enskum fótbólti, og tað havi eg so møguleikan til nú, segði Julian, tá skiftið var veruleiki.

Og hóast hann nú hevur gjort av at koma heimaftur, so dylir Julian ikki fyri, at hetta hava verið trý minnis-rik ár.

– Eg havi fingið mögu-leikan at royna tilveruna sum yrkisleikari, og bara tað í sjálvum sær er ein stór uppliving. Og tað eru eisini nógvvar einstakar løtur, sum eg altíð fari at minnast frá hesi tíðini.

– Eg havi millum annað skotið mál í ensku FA-Cup kappingini, har vit eisini

spældu móti einum Premier League liðið, og sjálvt um tað at enda ikki gekst so væl hjá liðnum, so gekst tað væl persónliga hjá mær her í Hull, so so eingin skal ivast í, at tað er við gleði, at eg minnist aftur á hesa tíðina.

– Størsta upplivingin mundi tó vera, tá vit í 2000

spældu um uppflyting við Sogndal. Avgerandi dystur-in varð leiktur á Ullevål leikvøllinum, og at vit so

eisini vunnu dystin gjordi hetta til nakað heilt ser-stakt.

Var eingin ivi

Nú gongur leiðin so heim-aftur, og sambært landsliðs-leikaranum sjálvum, so var tað ongan tíð nakar ivi um, hvar hann skuldi spæla, tá hann kom aftur til Føroya.

Eg var tvey ár í B36, áðrenn eg slapp til Noregs at spæla, og eg kendi meg altíð sera væl í felagnum. Ítróttarliga var hetta eisini

ein hendingarík tíð, har eg búnaðist sera nógv sum leikari. Ikki minst tað árið, tá Tomislav Sivic var venj-ari hjá okkum, so alt í alt var eg ongan tíð í iva. Tað var stutt og greitt felagið, sum eg vildi spæla fyri, tá eg flutti heimaftur, sigur hann.

Og hóast hann mest sum av sær sjálvum fær status sum stjørnuleikari á liðn-um, so tykist landsliðsmað-urin ikki at hava nakrar ætl-anir um at taka tað meira rólígt, nú hann er fluttur heimaftur.

– At eg ikki longur havi hug at liva sum yrkisleikari merkir ikki, at eg ikki havi hug at spæla fótbólt. Tvørt-ur imóti, so gleði eg meg til nýggju avbjóðingina. Eg ætli mær at arbeiða hart fyri at gerast ein veruligur

styrkur hjá B36, og vónandi kann eg tilføra miðvøllin-um nakað av royndum. Hvussu langt hetta fer at røkka, er eitt sindur ilt at siga, men tað er so mín vón, at tað í øllum forom røkkur til heiðursmerki.

Og áðrenn vit heilt sleptu telefonhorninum, verður seinasti spurningurin settir til fótbóltsútisetan, sum nú hevur roynt seg enskum fótbólti. Hevur tilveran sum yrkisleikari kastað somikið nógv av sær, at Julian Johnsson er figgjjarliga tryggjaður framyvir.

– Nei, tað hevur hon avgjørt ikki. Sjálvandi havi eg fingið lagt nakað til síðis, men tað er á ongan hátt soleiðis, at eg bara kann leggja meg afturá. Nú fari eg aftur at ganga á Læraraskúlanum, og eftir tað verði eg eins og øll onnur noyddur at arbeiða, men tað er bara gott. Eg gleði meg í øllum forum til eisini at skula hugsa um annað enn bara fótbóltin, sigur Julian Johnsson at enda.

Sjey-talið er goymt

Í B36 eru tey sum vera man fegin um styrkin, sum felagið nú fær. Troyggjan hevur ligið klár í alt vár, og vónin er, at hon verður brúkt fyri fyrstu ferð sunnu-dagin

FÓTBÓLTUR
Jákup Mørk

Tey, sum hava fylgt við 1. deildarliðnum hjá B36 í ár, hava kanska lagt til merkis, at enn hevur eingin leikari á liðnum havt nummar 7 á rygginum.

Nú Julian Johnsson er komin aftur til felagið er eisini eyðsæð, hvi so hevur verið, og tað verður eisini váttað í B36, at troyggjan varð goymd.

– Ja, tað er rætt. Vit hava alla tíðina havt eina vón um, at tað skuldi eydnast okkum at fáa Julian aftur til felagið. Líka síðani hann fór til Noregs í ’97 hava vit fylgt væl við, hvussu tað hevur gingist hjá honum.

Troyggjan við 7-talinum hevur í alt ár biðað eftir einum eigara. Nú er hesin funnin, og spurningurin er bert, um troyggjan verður tikin í nýtslu longu sunnudagin